

4. Spørgsmaalet om Erstatning for Erhvervssygdomme.

Ifølge den gældende Ulykkesforsikringslov ydes der ikke Erstatning for Erhvervssygdomme, idet de skadelige Paavirkninger af højst nogle Dages Varighed, som ifølge Ulykkesforsikringslovens § 1 sidestilles med Ulykkestilfælde, nærmest maa betragtes som en Art Ulykkestilfælde, hvis Indtræden vel mangler det Moment af Pludselighed, som kræves, for at man skal kunne tale om et Ulykkestilfælde i den Forstand, hvori den almindelige Sprogbrug benytter dette Udtryk, men hvor paa den anden Side de samme reale Grunde som ved Ulykkestilfældet taler for at give Erstatning. I Overensstemmelse hermed havde Arbejderforsikrings-Raadet allerede inden den nævnte Bestemmelses Indføjelse i Loven fortolket Ordet Ulykkestilfælde, og Bestemmelsens Indføjelse i Loven af 1916 tilsigtede derfor i Virkeligheden kun at skabe Lovhjemmel for en i Tidens Løb udviklet Praksis. Denne har Raadet gennem en rummelig Fortolkning af den nævnte Bestemmelse senere yderligere udvidet, saaledes at der gives Erstatning i en Række Tilfælde af skadelig Paavirkning, som man efter almindelig Sprogbrug vilde anse for at staa nærmere ved Erhvervssygdomme end ved Ulykkestilfælde, saaledes for Eksem, opstaaet paa Basis af Arbejde med giftige, exotiske Træarter samt i Tilfælde, hvor Sygeplejersker er blevet smittede af deres Patienter. Uanset denne Praksis bestaar der dog stadig den principielle Forskel mellem vor Lovgivning og Lovgivningen om Erhvervssygdomme, saaledes som denne sædvanligvis er ordnet i Lande, hvor der ydes Erstatning for disse Sygdomme. »Paavirkningen« efter vor Lovgivning maa konstateres, medens Erstatning for Erhvervssygdomme i de fleste Lande ydes paa Basis af en udfra Sygdommens Opstaaen i Forbindelse med Arbejdet i en af de Virksomheder, hvor den sædvanlig forekommer, skabt Formodning for, at det drejer sig om en Erhvervssygdom.

Paa denne Basis gives der i en Række Lande Erstatning for Erhvervssygdomme som for Ulykkestilfælde, saaledes i England, Frankrig, Norge, Sverige, Finland og Schweiz, medens der i Belgien gives Erstatning for Erhvervssygdomme paa Grundlag af en særlig Lov, og nogle Lande, som f. Eks. Czekoslovakiet, anvender Ulykkesforsikringsloven paa Tilfælde, der i Virkeligheden staa Erhvervssygdomme nærmere end Ulykkestilfælde.

Hvor Erstatning for Erhvervssygdomme gives som for Ulykkestilfælde, er Fremgangsmaaden i Reglen den, at der gives Erstatning, hvor Sygdommen udelukkende eller væsentlig skyldes Arbejde med visse Stoffer i de af Forsikringen omfattede Virksomheder. Dette er saaledes Tilfældet i *Schweiz*, hvor ifølge den gældende Ulykkesforsikringslov (af 13. Juli 1911) sidestilles med Ulykkestilfælde i Lovens Forstand enhver Sygdom, der udelukkende eller væsentligt skyldes Virkningen af et af de af »Conseil federal« angivne Stoffer, anvendt i en af de af Forsikringen omfattede Virksomheder, og af den Art, at dets Anvendelse eller dets Fremstilling er egnet til at fremkalde alvorlige Sygdomme. Listen over disse Stoffer omfatter i alt væsentligt Stoffer, der er egnede til at fremkalde Forgiftninger.

Listen kan kun omfatte:

- a) Stoffer, der fremstilles eller anvendes i de af Loven omfattede Virksomheder,
- b) Stoffer, der er egnede til at fremkalde alvorlige Sygdomme.

Som Følge heraf er Erhvervssygdomme, der ikke skyldes et saadant Stof, ikke omfattede af Forsikringen, hvad der navnlig bliver af Betydning med Hensyn til visse Infektionssygdomme.

Ogsaa i *England* gives der Erstatning for visse Sygdomme indenfor bestemte Arter af Arbejde i Henhold til en — ret begrænset — Liste.